

med Hensyn til det paagældende Tilskuds Ydelse, ikke er indkommet til det højterede Trafikministerium. Naar man paa den paagældende Egn ikke har været i Stand til at skaffe disse Penge, skyldes det vist i ikke ringe Grad, at Alberti, som jo var den Mand, der særlig stærkt havde anbefalet en Jernbane fra Vigerslev til Køge, den 8. September 1908 fik Forfald. Da ophørte i Virkeligheden den Spekulation, der var iværksat langs Kysten, og som var baseret paa Anlægget af en Bane fra København til Køge. Der var, saa vidt mig bekendt ogsaa adskillige københavnske Jurister, Sagførere og andre, der vare med i den Spekulation, men den standsede fuldstændig, og Kommunerne som saadanne have ikke kunnet og vistnok heller ikke villet rejse de 100,000 Kr. pr. Banemil, som Loven kræver.

Til Statsbanen fra Vigerslev til Køge er der paa Loven opført en Bevilling af 2,234,000 Kr. Ifølge de Undersøgelser, som ere blevne foretagne i Jernbanekommisionen angaaende Anlægget af en Bane fra Ringsted til Næstved, vilde en saadan Bane kunne anlægges for et Beløb af 2,330,000 Kr. De ville altsaa se, at det Beløb, som her kræves, i det væsentlige er det samme som det, der ved Loven er bevilget til Anlæg af Statsbanen fra København til Køge. Nu er Forholdet dette, at man for København—Masned Sund Banen stærkt kræver Anlægget af et Dobbeltspor paa Strækningen Roskilde—Masned Sund. Men i Overensstemmelse med de Ønsker, som næres af den paagældende Egns Befolkning, mener jeg, at man i Stedet for at gaa til Anlæg af dette Dobbeltspor bør gaa til Anlæg af en af de i Loven optagne Baner, naar man derved kan raade Bod paa de Forhold, der skulde nødvendiggøre Dobbeltsporet. I Øjeblikket er Trafikken paa Sydbanen saa stærk, at man vanskelig kan overkomme den uden Dobbeltspor, hvis der ikke kommer en anden Forbindelse mellem København—Korsør og Sydbanen. I saa Henseende skal jeg gøre opmærksom paa, at Jernbanelinien København—Ringsted—Næstved—Masned Sund kun vil blive 1 km længere end den nuværende Linie København—Roskilde—Køge—Masned Sund, og De ville altsaa se, at man her i Virkeligheden kan faa en ny Jernbane, hvorved man i væsentlig Grad kan aflaste den nuværende stærkt trafikerede Sydbane ved at anlægge en Ringsted—Næstved Bane, uden at Banelængden bliver mere end 1 km større end den nuværende Forbindelse mellem København og Masned Sund.

Vi have vort Tilskudsspørgsmaal i Orden ikke alene for Banestrækningen Ringsted—Næstved, men ogsaa for hele den midtsjællandske Statsbane, Tilskuddene ere sikrede, og de nødvendige Papirer desangaaende ere fra Kommunerne tilstillede Trafikministeriet i behørig Tid, her er altsaa intet i Vejen, og da Loven forudsætter, at Sol og Vind skiftes lige mellem de forskellige Landsdele ved disse Statsbaneanlæg, forekommer det mig, at det Krav, som jeg her tillader mig at gøre mig til Talsmand for, er fuldt berettiget. For et Land som vort gælder det i første Række om at udvikle vore indenlandske Samfærdselsmidler. Vel er det ønskeligt, at vi ogsaa ofre Penge paa Foranstaltninger, der kunne drage saa mange fremmede rejsende som muligt ind i Landet, men vi maa ikke glemme, naar Talen er om, hvorvidt det kan betale sig at ofre Penge til disse Samfærdselsforanstaltninger, at det kun er korte Afstande, de fremmede rejsende tilbagelægge her i Landet, og at det altsaa kun er faa Penge, vi faa for de Billetter, som de paagældende købe for at rejse paa de paagældende Router.

Vi sjællandske Rigsdagsmænd stille os aldeles ikke karrigt overfor de øvrige Landsdele med Hensyn til Tilskud til Statsbaneanlæg, tværtimod! Man kunde med nogen Grund opstille det Spørgsmaal, om ikke den i Øjeblikket ret fortvivlede finansielle Situation maatte gøre det ønskeligt at udsætte Anlægget af saadanne Baner, som faktisk ikke i en overskuelig Fremtid ville komme til at forrente sig, men dog ønsker jeg ikke at gøre mig til Talsmand for det, tværtimod vil jeg bidrage til, at de Baner, som ere vedtagne ved Loven, ogsaa i de jyske Hedeegne, kunne blive udførte og anlagte. Men jeg gør den Bemærkning, fordi man dog, hvis man ser rent forretningsmæssigt paa det, med nogen Grund kunde indvende, at det vist ikke finansielt set er formaalstjenligt at fremme de jyske Jernbaneanlæg fremfor de sjællandske. Men nu er Stillingen den — som jeg allerede har antydnet —, at det Forslag, jeg herved tillader mig at anbefale til det høje Ting, jo ikke i mindste Maade forandrer Fordelingen af Statens Midler til Statsbaneanlægene i de forskellige Landsdele. Tværtimod, her paa Sjælland faa vi kun det Beløb af 2 Mill. Kr., som Loven af 27. Maj 1908 tilsgav os.

Nu ved jeg vel, at om et Øjeblik ville vi høre Talsmænd for de særlige jyske Interesser staa frem og forsikre, at det er